
Konec začátku

A je konec. Pro někoho utrpení, které se táhlo celých 9 let, a pro někoho to bylo jako sladká třešnička na dortu.

V první třídě jsme se jen seznamovali. Byly to takové ty začátky a hádky o tom, kdo s kým bude sedět. To následovalo po další 3 až 4 roky. V páté třídě jsme se rozdělovali do skupinek. Následovaly hádky typu či parta je lepší, kdo má lepší telefon.

V přechodu na druhý stupeň se naše vztahy lepšíly a lepšíly. Začali jsme se k sobě chovat fér a jako kolektiv, přestože se zde našly výjimky. Také od nás odcházelo, ale taky k nám přicházelo pár žáků. Ale vždy když někdo přišel, přijali jsme ho hned do party. Naše třída byla a je prostě skvělá. Čeká nás konec všech těch skvělých roků, co jsme spolu prožili ve zlém i dobrém.

Připravujeme se na odchod a v hlavě nám běží hlavou všechny ty vzpomínky, co jsme spolu zažili. Naše vztahy jsou vyrovnané a můžeme říci, že všichni stojíme při sobě. Nikdy bychom tuto třídu nevyměnili.

Pavel Kotmel

Jaroslav Kugler

Ondřej Jíra

Evakuace školy

Dne 7.9.2016 se na naší základní škole uskutečnil velmi autentický nácvik požárního poplachu, jehož cílem bylo prověřit činnost zaměstnanců školy, použití AED městskou policií, koordinaci zasahujících JPO a učitelského sboru při evakuaci.

Samotné cvičení započalo v 10:30 hodin tím, že paní zástupkyně ředitele Mgr. Dagmar Brožová vyhlásila požární poplach pomocí kolejničky visící před ředitelnu.

Údajný požár měl vzniknout v prostorách školních šaten, nejspíše od zahozeného nedopalku cigarety, následně se měl rozšířit do celého prostoru šaten. Pro zautentičnění poplachu byl do těchto prostor umístěn dýmostroj s dýchatelným, zdravím neškodným bezzápachovým kouřem, díky čemuž především žáci prvního stupně věřili v pravost celé akce. Před školou se shromáždilo několik jednotek policejního, hasičského i záchranného sboru, které

neváhaly a jaly se vykonávat svou záchrannou činností. Tři osoby měly být při požáru zraněny, byly tedy evakuovány a následně také ošetřeny před zraky žáků.

Všech 200 žáků a 23 učitelů bylo úspěšně evakuováno do prostor pozemku před školou, kde bylo také žákům později oznámeno, že se jednalo pouze o cvičení. Škola byla kompletně evakuována za méně než dvě minuty, z čehož jsme měli i my žáci značnou radost. Byla nám také připomenuta důležitost takovýchto pro nás neočekávaných cvičení. Celá akce byla dle názoru naší deváté třídy, úspěšná a velice vydařená.

Veronika Rohlíčková

Happening v knihovně

5. října se žáci a žákyně pěti ústeckých škol vydali na každoroční happening pro deváté třídy do Státní vědecké knihovny v Ústí nad Labem, kde mělo pět vybraných žáků reprezentovat svoji školu v soutěži s hlavní výhrou - čtenářským průkazem na rok zdarma. Celá soutěž byla mimochodem v duchu Karla IV. – podle mnohých nejvýznamnějšího českého panovníka.

Nejdříve si všichni účastníci i se svými učiteli poslechli krátký úvod zřízců soutěže před samotnou budovou knihovny. Po uložení věcí do šatny, rozdělení do skupin, rozdání dresů a představení svého průvodce se započalo samotné „klání“, které bylo rozděleno na celkem pět částí v pěti odděleních knihovny.

První spočívala ve vyplňování úkolů v pracovních listech, což vykonávala hlavní skupina o pěti členech, kteří byli od ostatních žáků odlišeni – v našem případě - modrými dresy. Další čtyři části odehrávají se v oddělení časopisů a dalších místnostech spočívaly opět v plnění úkolů, vyhledávání v knihách a hledání samotných knih, ať s pomocí databáze, nebo bez ní, a to vše na čas.

Zbylí účastníci mezitím kompletovali skládačky, vyplňovali pracovní listy, někdy i pomáhali hlavnímu družstvu a v jednom z oddělení se dokonce snažili na čas postavit domino přímo z knih, v čemž si moc dobře vedli. Nakonec už žáky po svačině skládající se z rohlíků, koláčků, čaje a limonády čekal pouze scrabble

– známá hra, ve které se snažíte z příslušných písmen utvořit, co nejvíce slov, za co nejvíce bodů, v tomto případě samozřejmě na čas. Kmenové slovo pro všechny týmy bylo 'knihovna' a zapojit se mohli úplně všichni účastníci z každé školy.

Po ukončení scrabble následovalo napínavé vyhlášení umístění všech týmů.

Náš chabařovický tým se sice umístil až na pátém - posledním - místě, přesto se ale celá parta snažila do úplného dna svých sil, takže jistě může být většina členů spokojena se svým výkonem.

Ale kdo ví? Třeba nás příští ročník již tradičního happeningu následující devátá třída překvapí ...

Anna Marie Petrová

Tanečky

Tuto hodinu máme jednou týdně, každý čtvrtek před odpoledním vyučováním. Hodina je plná tance, pohybu a zábavy. Přestávku trávíme převlékáním a připravováním na tuto hodinu tance.

Když se všichni sejdeme v tělocvičně v plném počtu, jdeme se připravit na „Horečku“ (Horečka je závěrečný tanec, se kterým žáci devátých ročníků vystupují na školní akademii.). Když dotančíme „Horečku“, přijde na řadu pánská nebo dámská volenka, podle volby pana starosty. Když si každý

vybere partnera nebo partnerku, postavíme se do kruhu kolem celé tělocvičny a tančíme další tance, jako např. blues,...

Není hodina, co bychom se nenaučili žádný nový krok. Ve zbytku času ukončíme hodinu opět „Horečkou“. Po dokončení tohoto tance si každý chlapec odvede svou partnerku dolu k šatnám a hodina končí.

M. Therová, L. Panznerová

Noc v knihovně

Jako každým rokem se 24.10.2016 v ZŠ Chabařovice konala akce Noc v knihovně.

Této akce se ujal pan učitel Morávek společně s paní učitelkou Pelcovou. Na pomoc si vybrali pár jedinců z deváté třídy. Téma tohoto roku bylo pod názvem „Noc s pohádkami“.

Cílem bylo pobavit žáky čtvrté třídy a rozvíjet jejich znalosti. Jako každým rokem děti čekala stezka odvahy, která se točila kolem pohádek.

Ani tento rok nechyběla večeře, na které si žáci i učitelé pochutnali, nechyběl ani čajík na zahřátí. Žáci se rozdělili do čtyř týmů. Každý tým měl jednoho žáka z deváté třídy.

Aby nechybělo téma pohádky, týmy se rozdělily pod názvy „Růženky, Sněhurky, Mařenky a Karkulky“. Konaly se soutěže, u kterých se pobavili jak mladší tak i starší žáci.

V první soutěži se žáci pokoušeli hádat pohádku podle znělky.

Druhou soutěž bych já osobně nazvala jako „Hádej kdo jsem?“ Žáci zkoušeli uhodnout pojmy, které byly napsané na papírku, a jeden z týmu se to pokoušel popsat.

Třetí soutěž byla vcelku zábavná, vládla tu dětská fantazie. Žáci si vymysleli vlastní pohádku a přednesli jí před ostatními. Na závěr všechny čekala stezka odvahy, kdy děti plnily pohádkovým bytostem úkoly. Zvítězil tým Růženek.

Žáci i učitelé se u akce moc nasmáli. Blížil se konec, děti provedly svou hygienu a šly

spokojeně spát.

Tímto článkem bych za sebe a i za ostatní poděkovala panu učiteli a paní učitelce za příjemný večer.

Kristýna Bernardová

Mikulášská

Jako každý rok 5.11.2016 se do Základní školy Chabařovice přišel podívat Mikuláš a jeho pomocníci.

Tradicí je, že se této akce ujmuou žáci deváté třídy s pomocí kantorů. Všichni účinkující se sešli v klubu ještě před začátkem hodiny, aby se ustrojili, případně dodělali doplňky.

Se zvoněním jsme se vydali na první stupeň. Jako první vešli čerti a čertice, kteří tak trochu znervoznili a rozplakali naše malé dětičky. Poté přišli na pomoc spolu s Mikulášem andělé. Děti nám odrecitovaly a odzpívaly básničky či písničky. V některých třídách byli tak vystrašení, že nevypustili ani hlásku, ale mezi nimi se vždy našel záchránce třídy, který nám zazpíval. Jakmile andělé rozdávali Mikulášskou nadílku, na tvaři se jim objevil spokojený úsměv. Ti, kteří se nebáli, si s námi udělali fotografie, většinou to byla celá třída. Někteří z nich přinesli nadílku zvířátkům, za kterou byli odměněni pochvalou. Venku na chodbě už

čekali naši pomocníci, kteří odnášeli nadílku pro zvířata na předem dohodnuté místo.

Postupně jsme došli až na druhý stupeň. Tam to nebyla taková legrace. Přeci jen jsou starší a vědí, o co jde, ale i tak se pár polekalo. Ze začátku se jim moc zpívat nechtělo. Přeci nebudou zpívat vánoční koledy! S pomocí čertů a čertic se rozezpívali. Pomalu jsme došli až k poslední, finální třídě a to je zbytek členů deváté třídy. I oni nám zazpívali. Brali to s humorem a užívali si to stejně jako my. Několikrát se s námi vyfotili a pak si nás vyfotila naše třídní učitelka. Po akci jsme se odebrali převléct do vhodného oblečení a odmalovali se. Řeknu vám, tu černou barvu měli čerti až za ušima.

Poděkovali jsme kantorům obzvláště pí. uč. E. Urieové, které nám zapůjčila kostýmy a doplňky. Tuto akci jsme si velmi užili. Byla legrace sledovat ty malé tvářičky, které se nás bály...

Marie Fil'ková

Osobnosti českých dějin

V pátek 16.12.2016 k nám do školy zavítal interaktivní program Osobnosti český dějin. Uskutečnil se v naší školní tělocvičně. Mohli jsme si vyzkoušet psaní hlaholicí. Byla tam interaktivní prohlídka husitských zbraní se slavným vojevůdce Janem Žižkou. Setkali jsme se zde s celkem deseti osobnostmi českých dějin, např. Sámem, Přemyslem Otakarem I., Cyrilem a Metodějem a Karlem IV. Janem Husem a tak dále.

Zopakovali jsme si (a někteří se dozvěděli) např., že Cyril a Metoděj přinesl na Velkou Moravu

hlaholici a staroslověnštinu nebo že Marie Terezie zavedla číslování domů a pojmenovávání ulic.

Této akce se zúčastnila celá škola a přednáška trvala průměrně jednu hodinu. Na konci si žáci mohli prohlédnout zblízka všechny slavné osobnosti a jejich výtvary.

Pavel Kotmel
Ondřej Jíra

Akce „Napříč školou“

Dne 4. 4. proběhla na naší škole akce „Napříč školou“. Jednalo se o téma „Pověsti z našeho kraje“ a úkolem bylo vymyslet pověst na místo, které jsme si vylosovali.

Nejprve jsme však vytvořili skupiny se žáky od první do deváté třídy. Když jsme se sešli v určené třídě, vybrali jsme si kapitána. Jeho hlavním úkolem bylo starat se o chod celé skupiny a každou hodinu přečíst pokyny z obálek, které dostali od garanta akce, paní učitelky Tourkové.

V první obálce se kromě pokynů nacházely i papírky s otázkami, pomocí kterých jsme se

seznámili. Jako druhý úkol jsme měli říci, co je to pověst, a nějakou přečíst. Poté jsme hráli zábavné

hry, které nás bavily. Naším hlavním úkolem však bylo napsat pověst na místo, které kapitán vylosoval. Zadání bylo rozděleno dle schopností každého z týmu, aby naše práce byla udělána co nejlépe.

Akce byla velmi zajímavá a výsledky všech zúčastněných jsou ke zhlédnutí na chodbách školy.

V. Tomašková

Strom života

Dne 6.4.2017 se konal projekt s názvem Strom života. Jako každý rok se sešli žáci prvních a devátých ročníků a vydali se společně do lesoparku Friedrich v Chabařovicích. Naše škola se zabývá už několik let tímto projektem. Úkolem je zasadit si svůj stromek, který nás bude doprovázet celou školní docházkou. Žáci deváté třídy tam byli na pomoc velmi zručným prvňáčkům. Když jsme měli hotovo, děti si udělaly svou zahrádku z přírodních materiálů. Každoročně nám poskytuje tyto stromky P. Nerger, kterému patří veliké díky. Dohromady jsme zasadili čtyřicet stromků. Také nás doprovázeli kantoři- Jan Šulc, Marcela Patrovská, Gabriela Menčlová a Jana Šromová.

Osobně si myslíme, že tento projekt splnil účel, a to je rozvíjení vztahů mezi žáky.

Tímto bychom chtěli poděkovat všem účastníkům.

Názory žáků deváté třídy:

O.Jíra: „Je to velice hezká tradice. Myslím si, že je to dobře strávená chvíle s mými spolužáky a žáky prvního ročníku. Těším, se až půjdu okolo a řeknu si: „Tak tohle je naše práce.“

K. Bernardová: „Osobně mohu říci, že práce s dětmi mě baví. Tudíž mě to velice bavilo a myslím si, že děti též. Přijde mi to jako dobrý nápad, alespoň jsem se jako žákyně deváté třídy něco přiučila a prvňáčci též.“

Verča Berková

**Kristýna Bernardová
Maruška Filková**

Resuscitace II

Ve dnech 10.-12. 4.k nám do školy opět zavítal pan Hlava(vedoucí projektu Resuscitace). Tentokrát se žáci rozdělili do skupin po deseti a následně se přesunuli do 7.A. Tam se posadili do kruhu a akce číslo 2 mohla začít.

Napřed nás pan Hlava klasicky přivítal a poté pro nás připravil tři figuríny, které znázorňovaly člověka v bezvědomí. Zkoušeli jsme masáž srdce, dýchání z úst do úst a naučili jsme se, co dělat, když je člověk v bezvědomí.

První figurína představovala člověka ve věku 25-50 let, další důchodce ve věku 60 let a poslední byl člověk dospívající. Žáci proto měli možnost vyzkoušet svoje schopnosti na lidech všech věkových kategorií.

Program byl zajímavý a zábavný. Těšíme se na další spolupráci.

J. Kugler

Návštěva říční policie

Ve středu 10. května naši školu přijeli navštívit příslušníci české státní policie z Poříčnického oddělení. Jejich přednáška zahrnovala přednes a prezentaci a mohli ji zhlédnout žáci šesté, osmé a naší - deváté třídy.

Během návštěvy nám byl představen např. Zákon o plavebním provozu, který stanovuje pravidla, kterými se musí řidiči stejně tak jako ti na silnicích řídit. Dále jsme se také dozvěděli něco o označení týkajících se národních parků, chráněných krajinných oblastí nebo nebezpečných

jezů a splavů, ale hlavně o bezpečnosti týkající se aktivit na vodních plochách, zejména bruslení na zamrzlých rybnících či jezerech. Nejvíce nám však bylo řečeno o způsobech záchrany tonoucích s pomocí speciálně vybavených člunů, potápěčů nebo speciálně vycvičených psů spolu s videoukázkami.

Tak proběhla návštěva policie v naší škole, za kterou můžeme policistům poděkovat.

A.M.Petrová

Školní akademie

Dne 17. května se uskutečnila již 10.jubilejní akademie Základní školy Chabařovice. Jako každý rok jste mohli vidět taneční, zpívané nebo herecké výkony žáků od 1. až 9. třídy. Akademií provázeli jako vždy 2 žáci z 9.třídy. Jako první vystupovala zumba pod vedením pí Kašpárkové, kde tancovaly děti z 0., 1. a 2. třídy. Dále následovala pohádka O starostce Náně a hodném draku Bohoušovi. Poté nastoupily třídy nejmenších žáků s básničkami, pohádkami nebo písničkami. Zbytek akademie byl už spíše taneční.

Zatančily nám děti z 3.oddělení školní družiny na písničku s názvem „Čokoláda“ nebo 4.B se vypravila do džungle, kde si povídali v angličtině. Velmi energické bylo vystoupení 5. třídy, která nám předvedla pár prvků z tělocviku a v pozadí jim do toho hrála písnička s názvem „Everybody Talks“ - v překladu do češtiny „Každý mluví“. Na úplný závěr nám zatančila 9.třída, která si své poslední vystoupení na naší akademii velmi užila. Celá akademie se velmi povedla a děkujeme všem učitelům za organizaci vystoupení jejich tříd a účinkujícím za jejich účast.

Lucie Panznerová

Rozhovor s Filipem Šifaldou

Jak jsi se dostal k ploché dráze?

Chodil jsem s tátou už od 3 let na stadion, a pak jsem si to chtěl taky vyzkoušet.

Jak dlouho už jezdíš plochou dráhu?

Od 6 let jsem jezdil na čtyřkolce a v 10 letech jsem dostal svou první plochodrážní motorku.

Podporuje tě v tom tvá rodina a přátelé?

Rodina ano. Jezdí se mnou na všechny závody a přátelé sice na závody nejezdí, ale fandí mi.

Máš trému před každým závodem?

Jen dříve před několika prvními závody. Teď už jsem si zvyknul.

Jezdíš závody i v cizině?

Jezdím 2x do roka (Mistrovství světa a Evropy) a pak nějaké závody v Polsku.

Čekají tě v blízké době nějaké velké, důležité závody?

Sezóna začíná opět až v dubnu, takže mě teď žádné nečekají.

Kolik máš doma odhadem „na policiče“ vystavených trofejí ze závodů?

Asi něco přes 80. Některé mají větší cenu a některé menší.

Musel jsi se kvůli ploché dráze vzdát nějakých jiných aktivit?

Nemusel, dělám i jiné sporty.

Děláš ve svém volném čase ještě i nějaké jiné pohybové aktivity?

Hraju ještě florbal.

L. Panznerová

Rozhovor s Karolínou Syrot'ukovou

Jsme na začátku soutěže a sešlo se vás celkem 12. Když jsi všechny dívky viděla na vlastní oči, měla jsi nějakou favoritku, která by tu soutěž mohla vyhrát?

Hned, jak jsem vešla, jsem měla tip na favoritky, jedné z nich se podařilo dostat se do hlavní trojky, za to jsem velice ráda.

Panovala tam nějaká rivalita vůči ostatním, nebo ses soustředila jen na své výkony?

Žádná rivalita tam nepanovala, ba naopak jsme se všichni navzájem podporovaly. A vznikla nám nerozlučná trojka s Malvínou Findrovou a Sárrou Pavlů.

Celkem hodně jsi zameškávala školu, byla ta soutěž pro tebe namáhavá?

Dala jsem do toho svůj veškerý volný čas, a do toho jsem ještě nacvičovala choreografii se svým týmem v Dance Center Marvercích. Azapamatovat si to vše bylo doš't náročné, ale v rámci možností jsem to zvládla úspěšně.

Kdybys měla jmenovat člověka, který tě nejvíce podporoval, kdo by to byl?

Tak určit pouze jednoho člověka nelze. Podporovala mě nejvíce má rodina, přátelé a známí. A za to jim nejvíce děkuji, protože bez nich bych to nezvládla.

20 000 hlasů na Ústeckém deníku

je přímo neuvěřitelných, co se týče počtu, prožívala jsi to nějak, když tě tolik lidí podpořilo?

Hlasování bylo i na internetu, kde jsem neuspěla, takže to bylo největším překvapením. A chystáme se to s mojí rodinou oslavit v restauraci Cézar.

Víme už, že jsi vyhrála Dívku Ústeckého deníku, Dívku restaurace Cézar a celkově 4. místo v soutěži. Máš nějaké plány do budoucna, co se týče soutěží nebo nějakého focení či modelingu?

Co se týče této soutěže, tak to opravdu nevím, chci umožnit dalším dívkám, aby si tuto soutěž vyzkoušely, užily a některé z nich vyhrály. Je to velká zkušenost a taky zážitek, který mě posunul o krok dál. Vyhlédl si mě fotograf z Teplic, který se mnou chystá tzv. jarní focení. A z pohledu modelingu mám smůlu, jsem vysoká něco přes 165 cm a to je málo, Povinná výška je nad 170cm.

Všichni vědí, že jsi pohledná dívka, máš nějakého nápadníka, nebo si ještě nepotkala kluka podle tvých představ?

Momentálně jsem v takovém zápřahu, že na nápadníky není čas. Soustředím se teď hlavně na přijímací zkoušky, které mě čekají už v dubnu.

Bavíš se nadále s některými dívkami i mimo soutěž?

Ano bavím, plánujeme společné setkání.

Co ti v soutěži dělalo největší problém, a co naopak ne?

V soutěži mi dělala největší problém aerobik, protože nevím,

jak se mám při aerobiku tvářit a není zrovna má silná stránka.. Modní přehlídka a volné vystoupení mi nedělalo problém, protože v tom jsem opravdu sama sebou.

Víme, že jdeš na zdejší Gymnázium Jateční, ale co bys ráda dělala po ukončení studia? Jaké povolání?

To ještě nevím, jestli budu přijatá, ale kdyby ano, tak se nejspíše zaměřím na právní odvětví, ale to ještě uvidím, času je dost.

Celkové 4. místo je pěkné a nemusíš se zlobit, pro Chabařovice jsi jedna velká Vítězka s velkým V.

Přeji ti, ať se vyplní všechna tvoje přání do budoucna, jako je třeba modeling. Když začneš hodně jíst knedlíky, snad těch pět centimetrů vyrosteš a tvé přání se ti vyplní .

Jaroslav Kugler

Výtvarné práce žáků 9. třídy

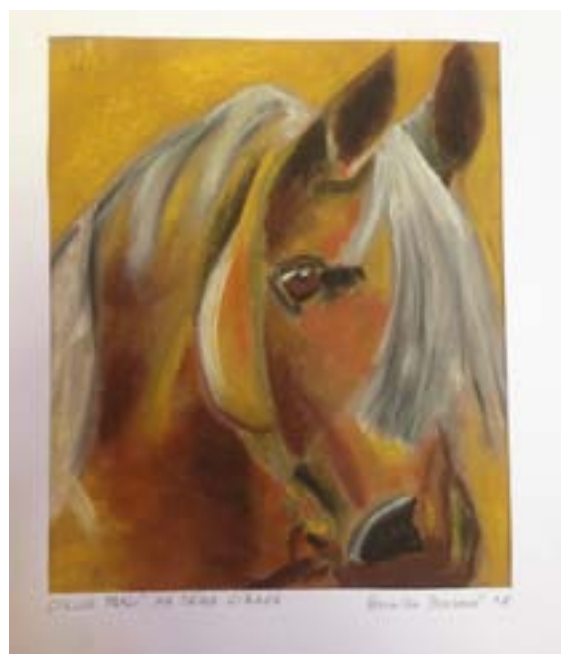
První soutěží byla 45. Mezinárodní dětská výtvarná výstava v Lidicích, kde jsme malovali na téma cestování. Čestné uznání získal Matyáš Beránek z 6.A za svou perokresbu letadla. Je to opravdu velký úspěch, neboť porota vybírala z 5932 prací z 386 organizací a škol. Výsledkovou listinu s fotografiemi oceněných prací naleznete na: <http://www.mdvv-lidice.cz/aktualni/oceneni/cr/>. Výstava v Lidicích potrvá až do 30.10.2017, můžete si tak udělat krásný prázdninový výlet!

Druhou soutěží byly Dětské mapy Barbary Petchenik. Cena Barbary Petchenik byla založena Mezinárodní kartografickou asociací ICA v roce 1993 jako památka na Barbaru Petchenik, bývalou viceprezidentku ICA a kartografku, která se po celý život zabývala mapami

ve vztahu k dětem. Cílem Ceny je zlepšit tvůrčí představitivost dětí o světě. Cena je udělována každé 2 roky na konferenci ICA jejími nejvyššími zástupci vždy alespoň jedné práci z každého kontinentu se zvláštním důrazem na věk zúčastněných dětí. Oceněné práce jsou navrženy k prezentaci UNICEF na pohlednicích. Zde se umístila z 359 prací na 7. místě Veronika Rohlíčková z 9.A se svou "štarou mapou". Prohlédnout fotografie prací si můžete na <http://geoinformatics.upol.cz>

Talentovaným žákům gratulujeme!

**Za výtvarnou výchovu Alena
Kahounová**

KUBA

Veronika Berková

NATALIE FORMANOVÁ

Maruška Žilková

Venda Vit

Filip Šifala

Michaela Therová

Lucia Lichová

Rada Beneda

NIKOLA ROUDNÁ

Jaroslav Kugler

KLARA TVRĐIKOVÁ

Anna Marie Poláková

Křeska Tomášková

MARTIN KUTKA

Lucie Panžmerová

Klára Červinková

Ondra Jara

Anna Lichová